

רחוב אמיל זולא 3

בנימין גלאי, סופר ומשורר
(1921-1995)

פיכמן, פרס אנה פרנק, פרס שווימר לעיתונות, פרס למדן לספרות ילדים ופרס ראש הממשלה ליצירה. גלאי כתב יותר מעשרים ספרים, ובהם "על חוף הרחמים" (1958); "מסעי אל ארץ הגמלים" (1963); "מסע צפונה" (1968); "בטיחות בדרכים" (1974); "אל הים האחרון" (1976); "מים לים" (1985); "המילים שבחינו" (1988); "שירים אחרונים" (1991). עם תרגומו נמנים הספרים: "פיטר פן" מאת ג'יימס מתיו ברי; "ההצגה חייבת להימשך" מאת אלמר רייס; "הוורד והטבעת" מאת ויליאם מיקפיס תקרי. גלאי כתב את המחזות: "סדום סיטי", "פייטה", "מעשה בשתי מצות", "אבות ובנים", "משתה המלך".

נולד בוולדיווסטוק שברוסיה. עלה לארץ ישראל עם הוריו כשהיה בן שש, והמשפחה התיישבה בתל-אביב. למד בגימנסיה העברית הרצליה והצטרף לתנועת "השומר הצעיר". את יצירותיו הראשונות פרסם בעיתוני התנועה. במלחמת העולם השנייה התנדב לחיל האוויר הבריטי ושירת במשך שש שנים בצפון אפריקה. קובץ שיריו הראשון, "עם הרוח", התפרסם ב-1946. במלחמת העצמאות שירת גלאי בתור כתב צבאי. בשנת 1955 החל לפרסם ב"מעריב" טור שבועי, ששמו "על קפה הפוך", ועליו חתם: ג' בנימין. טורים אלה פורסמו בספר שיצא לאור בשנת 1960. זכה בפרס ברנר, פרס

עירי

הא, לְמַעַן אֶתִּי וְרַעֲי הַטּוֹבִים
אֲדַבְּרָה־נָא שְׁלוֹם בְּךָ, עוֹד פָּעַם.
אֲרַשְׁתִּיךָ לִי לְעַד - עוֹדִי נֶעַר יָחַף,
בְּכוֹר־שֵׁטֶן! - בְּתוֹזוֹ וּבְרַעַם.

שׁוֹב הוֹמָה, הוֹמִיָּה לָהּ, נִפְשֵׁי הַפְּתִיָּה.
שׁוֹב לְבִי הַחֹלָה מִיִּסְרָנִי!
אֵל עִירִי הָאֲחֵת, הַסּוֹעֶרֶת - אֵיָּה? -
עַל כְּתִפֶּיהָ, שִׁירִי, קוֹם־שָׂאנִי!

קטע משיר המופיע בספר "מים לים",
בהוצאת מוסד ביאליק, 1985

אֲזַכְּרֶךָ עוֹד מְאֹד, עִיר בְּתֵי הַקֶּפֶה
הַפְּתוּחִים: עִיר קֶפֶה, לֹא עִיר יָיִן.
עִיר שְׁלֶכֶת בְּסִתּוֹ, לֹא יִרְק־עוֹלָמִים,
עִיר פֶּת־תִּימָנִים שְׁחוֹרֵי־עֵינַיִן.